

Η επιβεβαίωση της υπόσχεσης

«Ο Άβραμ έπεσε με το πρόσωπο στο έδαφος, και ο Θεός του μίλησε, λέγοντας: Όσο για μένα, ιδού, η διαθήκη μου είναι μαζί σου, και θα γίνεις πατέρας πολλών εθνών. Ούτε θα ονομάζεσαι πλέον Άβραμ, αλλά το όνομά σου θα είναι Αβραάμ, διότι σε έκανα πατέρα πολλών εθνών».

Γένεση 17:3-5

Η καταγραφή του Βιβλίου της Γένεσης έχει μεγάλη σημασία για τον ειλικρινή μελετητή της Βίβλου. Στις σελίδες του βρίσκεται το θεμέλιο του σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου και την τελική ευλογία όλων των οικογενειών της γης. Επομένως, κάνουμε καλά να εξετάσουμε προσεκτικά την καταγραφή του και την αρμονία της με ολόκληρη τη βιβλική καταγραφή που βρίσκεται στη Βίβλο. Για την παρούσα εξέτασή μας, η εστίασή μας θα επικεντρωθεί στη Γένεση, κεφάλαια δεκαέξι, δεκαεπτά και δεκαοκτώ.

Σε αυτά τα τρία κεφάλαια, καθώς μελετάμε τις σχέσεις του Θεού με τον Άβραμ, που αργότερα ονομάστηκε Αβραάμ, είναι σημαντικό να έχουμε κατά νου τη θεία υπόσχεση σχετικά με έναν «σπόρο». Ο Άβραμ επρόκειτο να αποκτήσει απόγονο, έναν σπόρο, ο οποίος θα κατείχε σημαντική θέση στο σχέδιο του Θεού. Όταν αυτή η υπόσχεση δόθηκε για πρώτη φορά στον πατριάρχη, η σύζυγός του Σαράι, που αργότερα ονομάστηκε

Σάρα, ήταν άτεκνη. Παρ' όλα αυτά, και οι δύο πίστεψαν στην υπόσχεση του Θεού και περίμεναν υπομονετικά να γεννηθεί ένα παιδί. Ωστόσο, κανένα παιδί δεν ήρθε. Γένεση 16:1

Ήταν μια μακρά αναμονή. Κατ' αρχάς, υπήρχε ο χρόνος που μεσολάβησε από τη διατύπωση της υπόσχεσης μέχρι τον θάνατο του πατέρα του Αβράμ, του Τέρα, λίγο πριν εισέλθουν στη γη της Χαναάν. Τώρα είχαν περάσει άλλα δέκα χρόνια, και ακόμα δεν είχε γεννηθεί κανένα παιδί. Η Σάρα, εκτός από το ότι ήταν στείρα, ήταν και προχωρημένη σε ηλικία, και η πίστη της ότι θα γινόταν μητέρα του υποσχεθέντος σπέρματος άρχισε να εξασθενεί. Προφανώς, εξακολουθούσε να πιστεύει στο σχέδιο του Θεού σχετικά με το σπέρμα, αλλά άρχισε να αναρωτιέται αν ήταν θέλησή Του να γίνει εκείνη η μητέρα.

Σκεπτόμενη κατά αυτόν τον τρόπο και επιθυμώντας να συνεργαστεί με τον Κύριο, αν ήταν δυνατόν, πρότεινε στον Αβραάμ να γίνει η Αγάρ, η δούλη της, μητέρα ενός παιδιού για αυτόν. Σύμφωνα με τα σημερινά χριστιανικά πρότυπα, αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί ανήθικη πράξη, αλλά προφανώς δεν θεωρούνταν ανάρμοστο εκείνη την εποχή. Σε κάθε περίπτωση, ούτε η Σάρα ούτε ο Αβραάμ επιπλήχθηκαν για αυτό από τον Κύριο, αν και Εκείνος δεν αναγνώρισε το παιδί αυτής της ένωσης ως τον υποσχεθέντα σπόρο. εδάφια 2,3

Από φυσική άποψη, ωστόσο, η πρόταση της Σάραϊ δεν αποδείχθηκε ικανοποιητική λύση για το ζήτημα. Εντελώς απροσδόκητα για τη Σάραϊ, μόλις η Αγάρ έμαθε ότι θα γεννούσε ένα παιδί, άρχισε να περιφρονεί την κυρία της. Εκείνη την εποχή, η ικανότητα να αποκτά κανείς παιδιά εκτιμούταν πολύ,

και προφανώς η Αγάρ άρχισε να αισθάνεται ότι ήταν αρκετά ανώτερη από τη Σάραϊ, και συμπεριφερόταν αναλόγως. στίχος 4

Η Σάρα ανέφερε την κατάσταση στον Αβραάμ, φωνάζοντας: «Η αδικία μου να πέσει επάνω σου», προσπαθώντας έτσι να κατηγορήσει τον Αβραάμ για αυτή την τροπή των γεγονότων. (εδάφιο 5). Είναι πολύ πιθανό ότι η Σάρα αρχικά περίμενε ότι, σε περίπτωση που η Αγάρ γεννούσε ένα παιδί, αυτή θα γινόταν κατά κάποιον τρόπο η θετή μητέρα του, και η Αγάρ θα αποσυρόταν, χωρίς να διεκδικήσει τα δικαιώματα της μητρότητας. Τώρα, όμως, η Σάρα συνειδητοποίησε από τη στάση της Αγάρ ότι δεν υπήρχε καμία ελπίδα για μια τέτοια ρύθμιση, οπότε κατάλαβε ότι δεν ήταν σοφό να προτείνει αυτή τη μέθοδο για να αποκτήσει ο Άβραμ απόγονο.

Ο Αβραάμ συνειδητοποίησε επίσης ότι τα πράγματα δεν εξελίσσονταν όπως είχαν ελπίσει, οπότε, από αφοσίωση στη Σάρα, της επέτρεψε να χειριστεί την Άγαρ με όποιον τρόπο θεωρούσε κατάλληλο. Σύμφωνα με το εδάφιο 6, η Σάρα φέρθηκε σκληρά στην Άγαρ, πιθανώς αυξάνοντας τα καθήκοντα και τις εργασίες της. Ορισμένοι ιστορικοί υποστηρίζουν ότι, σύμφωνα με τους νόμους που ίσχυαν εκείνη την εποχή, θα ήταν παράνομο να πουληθεί η Άγαρ και έτσι να την απομακρύνουν. Ίσως αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο αυξήθηκαν τα βάρη της, με την ελπίδα ότι θα εγκατέλειπε το σπίτι και θα έφευγε, πράγμα που ακριβώς έκανε.

Ο Θεός παρεμβαίνει

Σε αυτό το σημείο, ο Κύριος παρενέβη στην υπόθεση. Ο άγγελός Του, ή αγγελιοφόρος Του, βρήκε την Αγάρ «κοντά στην πηγή, στο δρόμο προς

τη Σουρ». Σουρ ήταν το όνομα του μεγάλου οχυρωμένου τείχους που χώριζε την Αίγυπτο από την Χαναάν. Προφανώς, η Αγάρ προσπαθούσε να επιστρέψει στον λαό της στην Αίγυπτο· αλλά ο Κύριος παρενέβη και, μέσω του αγγέλου Του, της έδωσε εντολή να επιστρέψει και να υποταχθεί στην κυρία της. Γένεση 16:7-9

Τότε ο άγγελος πρόφερε μια αξιοσημείωτη προφητεία. «Ο άγγελος του Κυρίου της είπε: Θα πολλαπλασιάσω τον σπόρο σου υπερβολικά, ώστε να μην μπορεί να μετρηθεί από το πλήθος. ... Ιδού, είσαι έγκυος και θα γεννήσεις έναν γιο, και θα τον ονομάσεις Ισμαήλ, επειδή ο Κύριος άκουσε τη θλίψη σου» (εδάφια 10,11). Οι ιστορικοί φαίνεται να συμφωνούν ότι ένα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού των αραβικών χωρών της Μέσης Ανατολής είναι απόγονοι του Ισμαήλ.

Η Αγάρ εντυπωσιάστηκε πολύ από την επίσκεψη του αγγέλου του Κυρίου. Το πηγάδι όπου την βρήκε ο άγγελος ονομαζόταν Μπεερ-Λαχάι-Ροϊ, που στα εβραϊκά σημαίνει «Πηγάδι του Ζωντανού που με βλέπει». Η Άγαρ φάνηκε να συνειδητοποιεί ότι ο Κύριος την προστάτευε και ότι, αν και είχε δραπετεύσει από τον Άβραμ και τη Σάρα, δεν είχε καταφέρει να ξεφύγει από τον Θεό του Άβραμ. Επέστρεψε στην κυρία της και, σε εύθετο χρόνο, γεννήθηκε ο Ισμαήλ. εδάφια 13-16

Από αυτή την εμπειρία προέκυψε ένα μάθημα και για τη Σάρα, αλλά και για όλους όσους προσπαθούν να υπηρετήσουν τον Κύριο. Το μάθημα αυτό είναι ότι δεν επιτυγχάνεται τίποτα αν προσπαθούμε να ξεφύγουμε από τις δοκιμασίες μας ή να τις απομακρύνουμε με το ζόρι. Η έλλειψη πίστης της Σάρα είχε φέρει μια σοβαρή δοκιμασία στη ζωή της,

και σκέφτηκε να την ξεφορτωθεί αναγκάζοντας την Άγαρ να φύγει. Ωστόσο, ο Κύριος της επέστρεψε αμέσως αυτή την εμπειρία. Πιθανώς η εμπειρία αυτή μαλάκωσε και τη στάση της Άγαρ. Σε κάθε περίπτωση, η βιβλική καταγραφή δείχνει ότι οι δύο γυναίκες έζησαν μαζί μετά από αυτό για 15-17 χρόνια.

Η επαναβεβαίωση της διαθήκης του Θεού

Είχαν περάσει πλέον δεκατρία χρόνια, και στη Γένεση 17:1 διαβάζουμε: «Όταν ο Αβραάμ ήταν ενενήντα εννέα ετών, ο Κύριος εμφανίστηκε στον Αβραάμ και του είπε: Εγώ είμαι ο Παντοδύναμος Θεός· περπάτα ενώπιόν μου και να είσαι τέλειος». Η δήλωση του Θεού ότι ο Αβραάμ πρέπει να είναι «άμεμπτος» θα έπρεπε να διαβάζεται πιο σωστά ως «πλήρης ή ευθύς». Ο Αβραάμ ήταν μέλος της πεπτωκυίας και ετοιμοθάνατης φυλής, και η τελειότητα της συμπεριφοράς ήταν αρκετά πέρα από τις δυνατότητές του. Παρ' όλα αυτά, μπορούσε να είναι ευθύς ενώπιον του Κυρίου. Αυτό είναι δυνατό για όλο το λαό του Θεού, και τίποτα λιγότερο από αυτό δεν είναι αποδεκτό από τον Κύριο.

Στα εδάφια 2-8, ο Θεός επανέλαβε στον Άβραμ τη διαθήκη που είχε συνάψει προηγουμένως και ανέπτυξε ορισμένα από τα χαρακτηριστικά της. Σύμφωνα με τη σημασία που αποδίδεται στα ονόματα σε σχέση με την εξέλιξη της θείας ρύθμισης, ο Κύριος άλλαξε το όνομα του Άβραμ, που σημαίνει «υπερυψωμένος πατέρας», σε Αβραάμ, που σημαίνει «πατέρας πλήθους». Η αρχική διατύπωση της διαθήκης εξασφάλιζε ευλογίες σε όλα τα έθνη μέσω του υποσχθέντος σπέρματος, αλλά σε αυτούς τους στίχους ο Κύριος διευρύνει αυτή τη σκέψη υποσχόμενος ότι ο Αβραάμ θα ήταν

«πατέρας πολλών εθνών» που έτσι θα ευλογούνταν. Ο όρος πατέρας σημαίνει ζωοδότης, και αυτός ήταν ο τρόπος του Θεού να εξηγήσει ότι η ευλογία που θα λάμβαναν τα έθνη μέσω του σπέρματος του Αβραάμ θα ήταν η ευλογία της ζωής.

Ο Απόστολος Παύλος παραθέτει αυτή την υπόσχεση και υποδεικνύει ότι όλοι όσοι ασκούν «την πίστη του Αβραάμ» στις υποσχέσεις που του έδωσε ο Θεός, γίνονται έτσι άξιοι να είναι ο «σπόρος» του (Ρωμαίους 4:16-18). Μερικοί από αυτόν τον σπόρο θα είναι γήινοι, και μερικοί ουράνιοι, αλλά η σημαντική αλήθεια που τονίζει ο Παύλος είναι ότι δεν χρειάζεται να είναι κανείς φυσικός απόγονος του Αβραάμ για να είναι μέρος του σπόρου του.

«Βασιλιάδες θα βγουν από σένα», υποσχέθηκε ο Θεός στον Αβραάμ (Γένεση 17:6). Αιώνες αργότερα, οι βασιλιάδες του έθνους του Ισραήλ προήλθαν από τη γενεαλογία του Αβραάμ. Ωστόσο, η κύρια εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης σχετίζεται με τον πνευματικό σπόρο του Αβραάμ — τον Ιησού, την Κεφαλή, και την εκκλησία, το σώμα Του (, Γαλάτες 3:16,27-29, Κολοσσαείς 1:18). Ο Ιησούς θα είναι ο Βασιλιάς των βασιλέων, και η εκκλησία Του θα βασιλεύει μαζί Του ως βασιλιάδες για χίλια χρόνια. Αποκάλυψη 5:10; 20:6

Η Γένεση 17:8 αναφέρει ότι, αν και ο Αβραάμ ζούσε στην Χαναάν εκείνη την εποχή, ήταν «ξένος» ή παραμονευτής στη γη. Ο Αβραάμ πέθανε χωρίς να αποκτήσει τη γη που του υποσχέθηκε ο Θεός· ούτε ο Ισαάκ ούτε ο Ιακώβ κατέκτησαν τη γη. (Εβραίους 11:8-10,13). Οι γήινοι απόγονοι του Αβραάμ, ωστόσο, θα αποκτήσουν τη γη όταν αναστηθούν στην ανάσταση. Είναι πολύ σημαντικό να έχουμε κατά νου την αιώνια προοπτική του Θεού κατά τη

μελέτη του Λόγου Του, για να μην πέσουμε σε σύγχυση και λάθος στην προσπάθειά μας να προσδιορίσουμε πώς εκπληρώνονται ορισμένες από τις υποσχέσεις Του.

Η περιτομή — Ένα σημάδι της διαθήκης του Θεού

Στη Γένεση 17:10-14, οι οδηγίες του Θεού προς τον Αβραάμ σχετικά με την περιτομή δόθηκαν ως «σημείο της διαθήκης» μεταξύ τους. Ο Παύλος μιλάει για την περιτομή ως «σημείο» της πίστης που ο Αβραάμ είχε ήδη ασκήσει προς τον Θεό και τις υποσχέσεις Του, και για όλους εκείνους που βαδίζουν στα ίδια βήματα της πίστης. Ρωμαίους 4:11,12

Στην Καινή Διαθήκη, η περιτομή χρησιμοποιείται για να συμβολίζει την ακεραιότητα της καρδιάς και την αγνότητα του σκοπού. Είναι σχεδόν η ίδια σκέψη που περιέχεται στη δήλωση του Κυρίου προς τον Αβραάμ ότι πρέπει να είναι «δίκαιος». Ενώ οι πνευματικοί απόγονοι του Αβραάμ δεν καλούνται να ασκήσουν το κυριολεκτικό τελετουργικό της περιτομής, προτρέπονται να περιτμήσουν τις καρδιές τους και να απομακρύνουν όλες τις ακαθαρσίες της σάρκας. Ο Παύλος έγραψε: «Η περιτομή είναι αυτή της καρδιάς, στο πνεύμα, και όχι στο γράμμα· η δόξα της οποίας δεν είναι από τους ανθρώπους, αλλά από τον Θεό.» «Είστε περιτμημένοι με την περιτομή που γίνεται χωρίς χέρια, αποθέτοντας το σώμα των αμαρτιών της σάρκας με την περιτομή του Χριστού.» Ρωμαίους 2:29· Κολοσσαείς 2:11

Είναι σκόπιμο το σύμβολο της παντοδύναμης Αβρααμικής διαθήκης να είναι η περιτομή. Όταν

λαμβάνουμε υπόψη την εξήγηση της Καινής Διαθήκης για το τι σημαίνει η περιτομή, αυτό σημαίνει ότι κανείς δεν θα λάβει τις ευλογίες που υποσχέθηκαν βάσει της Αβρααμικής διαθήκης, εκτός από την καθαρότητα της καρδιάς και των κινήτρων ενώπιον του Κυρίου και μια σταθερή πίστη στις υποσχέσεις Του και στη δικαιοσύνη των νόμων Του.

Η αλλαγή του ονόματος της Σαράι

Επιστρέφοντας στη Γένεση 17, στα εδάφια 15 και 16 ο Κύριος αποκαλύπτει στον Αβραάμ ότι το όνομα της Σαράι θα άλλαζε σε Σάρα — που σημαίνει «ευγενής γυναίκα», αφού επρόκειτο να γίνει μητέρα βασιλέων. Ο απόστολος Παύλος εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο η Σάρα θεωρείται από τον Κύριο ως μητέρα βασιλέων, δηλώνοντας ότι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι συμβολίζει τη διαθήκη μέσω της οποίας αναπτύσσεται ο πνευματικός σπόρος του Αβραάμ. Έτσι, η Σάρα είναι η μητέρα των ίδιων βασιλέων των οποίων ο Αβραάμ είναι ο συμβολικός πατέρας. Αυτοί είναι οι βασιλείς που ο Παύλος λέει ότι είναι «τα παιδιά της υπόσχεσης», τα οποία θα βασιλεύσουν για χίλια χρόνια για την ευλογία όλων των οικογενειών της γης. Γαλάτες 4:22-31

Η υπόσχεση για τον Ισαάκ

Ο Αβραάμ είχε μεγάλη πίστη στις υποσχέσεις του Θεού, αλλά δεν ήταν μια τέλεια πίστη. Μερικές φορές κλονιζόταν, και μία από αυτές τις φορές καταγράφεται στη Γένεση 17:17,18. Παρά τη στειρότητα της Σάρας, ο Αβραάμ είχε πίστη να πιστέψει, όταν ο Θεός του έκανε για πρώτη φορά την υπόσχεση, ότι αυτή θα του γεννούσε γιο, επειδή τότε ήταν πολύ νεότερη. Τώρα, όμως, εκτός από τη στειρότητά της, ήταν ενενήντα ετών. Όταν ο Κύριος

του είπε αυτή τη φορά ότι η Σάρα θα γεννούσε γιο, ο Αβραάμ «έπεσε με το πρόσωπο στο έδαφος και γέλασε». εδάφιο 17

Στην καρδιά του, όπως υποδηλώνει το απόσπασμα, ο Αβραάμ αμφέβαλε ότι κάτι τέτοιο θα μπορούσε να συμβεί, και σηκώνοντας το κεφάλι του από το έδαφος, ικέτευσε τον Κύριο: «Ας ζήσει ο Ισμαήλ μπροστά Σου!», ώστε να γίνει ο σπόρος της υπόσχεσης, φαίνεται να είναι η σκέψη αυτής της ικεσίας. Ο Θεός διαβεβαίωσε τον Αβραάμ ότι ο Ισμαήλ θα ζούσε και θα γινόταν πατέρας ενός μεγάλου έθνους· αλλά όσον αφορά τον υποσχεθέντα σπόρο, η Σάρα επρόκειτο να γεννήσει ένα παιδί, το όνομά του θα ήταν Ισαάκ, και θα ήταν κληρονόμος της διαθήκης της υπόσχεσης. εδάφια 18-21

Ο Ισαάκ επρόκειτο να γεννηθεί «την καθορισμένη αυτή εποχή του επόμενου έτους», όπως αναφέρει το εδάφιο 21. Εδώ έχουμε μια χρονική προφητεία ιδιαίτερης σημασίας για τον Αβραάμ. Είχε περιμένει πολλά χρόνια μέχρι ο Θεός να εκπληρώσει την υπόσχεσή Του για έναν απόγονο, όμως, σε όλο αυτό το διάστημα, δεν είχε δοθεί καμία ένδειξη, μέχρι τώρα, για το πόσο ακόμα θα έπρεπε να συνεχιστεί αυτή η αναμονή. Ο Θεός έχει δοκιμάσει με τον ίδιο τρόπο την πίστη των περισσότερων από τον λαό Του κατά τη διάρκεια αυτής της αναμονής. Οι μαθητές ρώτησαν τον Ιησού μετά την ανάστασή Του: «Θα αποκαταστήσεις τώρα το βασίλειο στον Ισραήλ;» Ο Ιησούς απάντησε: «Δεν είναι δικό σας να γνωρίζετε τους καιρούς ή τις εποχές, τις οποίες ο Πατέρας έχει θέσει στην εξουσία Του.» Πράξεις 1:6,7

Συχνά, όταν πλησιάζει η ώρα για να συμβούν τα αναμενόμενα γεγονότα, ο Κύριος αποκαλύπτει το

μυστικό στους δούλους Του. Ο Νώε εργάστηκε για πολλά χρόνια στην κατασκευή της κιβωτού, πιθανώς χωρίς συγκεκριμένη ιδέα για το πότε θα ερχόταν ο κατακλυσμός, αλλά τελικά ο Κύριος είπε: «Ακόμα επτά ημέρες». (Γένεση 7:4). Έτσι, τώρα με τον Αβραάμ, ο Κύριος είπε: «Την καθορισμένη αυτή εποχή του επόμενου έτους». Λαμβάνοντας υπόψη τι σκεφτόταν ο Αβραάμ στην καρδιά του σχετικά με την απιθανότητα η Σάρα να του γεννήσει γιο, ίσως ο Κύριος του έδωσε αυτή τη συγκεκριμένη πληροφορία ως μέσο ενδυνάμωσης της πίστης του.

Στα τελευταία εδάφια του κεφαλαίου 17 της Γένεσης, αναφέρεται ότι ο Αβραάμ υπάκουσε αμέσως στις οδηγίες του Κυρίου σχετικά με την περιτομή, το «σημείο της διαθήκης». «Την ίδια εκείνη ημέρα», αναφέρει η αφήγηση, προχώρησε στην περιτομή όλων των αρσενικών της οικογένειάς του, συμπεριλαμβανομένου του εαυτού του και του γιου του Ισμαήλ. (εδάφια 23-27). Υπάρχουν πολλές ενδείξεις στις Γραφές ότι ο Κύριος εκτιμά την άμεση υπακοή. Στην περίπτωση του Αβραάμ, η αμεσότητά του υποδηλώνει επίσης ότι η πίστη του στην υπόσχεση του Θεού σχετικά με τη Σάρα είχε αποκατασταθεί και ότι επιθυμούσε να εκτελέσει κάθε λεπτομέρεια που αφορούσε το ρόλο του στη διαθήκη.

Ο Θεός εμφανίζεται στον Αβραάμ

Ο Μαμβρέ ήταν ένας Αμορραίος που είχε προηγουμένως ενωθεί με τον Αβραάμ όταν αυτός έσωσε τον ανιψιό του Λωτ (Γένεση 14:13). Στη Γένεση 18:1, η έκφραση «πεδιάδες του Μαμβρέ» προφανώς σημαίνει τις πεδιάδες που ανήκαν στον Μαμβρέ, καθώς ο Αβραάμ ήταν απλώς ένας ξένος

στη γη. Προφανώς, όμως, είχε φιλικές σχέσεις με πολλούς Χαναναίους, όπως τον Μαμβρέ και άλλους.

«Ο Κύριος εμφανίστηκε» στον Αβραάμ, αναφέρει το κείμενο, όμως αργότερα αυτή η εμφάνιση αποδεικνύεται ότι είναι η επίσκεψη «τριών ανδρών» που υπηρετούσαν ως αγγελιοφόροι του Κυρίου (εδάφιο 2). Αυτός ο τρόπος έκφρασης χρησιμοποιείται αρκετά συχνά στη Βίβλο όταν αναφέρεται στις σχέσεις του Κυρίου με τα μέλη της ανθρωπότητας. Κανένας άνθρωπος δεν μπορούσε να δει τον Θεό και να ζήσει (Έξοδος 33:20). Ωστόσο, όταν στέλνει τους αγγελιοφόρους Του, περιμένει από εκείνους που επισκέπτονται να τους αντιμετωπίζουν με αξιοπρέπεια και να λαμβάνουν υπόψη το μήνυμα που μεταφέρουν.

Αυτοί οι «τρεις άνδρες» που επισκέφτηκαν τον Αβραάμ ήταν άγγελοι —δηλαδή πνεύματα— που είχαν υλοποιηθεί για να μπορούν να συνομιλήσουν ελεύθερα με τον πατριάρχη. Στο Νέο Διαθήκη, ο Απόστολος Παύλος αναφέρεται σε αυτούς ως τέτοιους και, κατά συνέπεια, παραθέτει τη φιλοξενία του Αβραάμ ως παράδειγμα άξιο μίμησης. «Μην ξεχνάτε τη φιλοξενία των ξένων», γράφει, «γιατί με αυτόν τον τρόπο κάποιοι έχουν φιλοξενήσει άγγελους χωρίς να το γνωρίζουν». Εβραίους 13:2

Η φιλοξενία του Αβραάμ

Είναι απαραίτητο να βάλουμε τον εαυτό μας στη θέση του Αβραάμ για να κατανοήσουμε τη μεγάλη του επιθυμία να κάνει τους απροσδόκητους επισκέπτες του να νιώσουν σαν στο σπίτι τους. Δεν ήταν σαν να ζούσε σε μια πολυσύχναστη οδό της πόλης όπου χιλιάδες άνθρωποι περνούσαν κάθε μέρα. Αντίθετα, ζούσε στις «πεδιάδες» και σε μια

σκηνή. Είναι πολύ πιθανό να περνούσαν μέρες χωρίς να περάσει ούτε ένας ξένος από τη σκηνή του. Εδώ ήταν τρεις από αυτούς, και όλα έδειχναν ότι ήταν άνδρες σημαντικής εμβέλειας.

Όπως το έβλεπε ο Αβραάμ, αυτό επρόκειτο να είναι ένα ξεχωριστό γεγονός, και ήθελε να το αξιοποιήσει όσο το δυνατόν περισσότερο. Ο ίδιος ο Αβραάμ ήταν σημαντικός άνθρωπος σε εκείνη την περιοχή του κόσμου και είχε συνηθίσει να δίνει οδηγίες όταν ήθελε να γίνουν πράγματα. Έδωσε οδηγίες στη Σάρα να βοηθήσει στην προετοιμασία ενός γεύματος για αυτούς τους εξαιρετικούς επισκέπτες. Το ίδιο ισχύει και για τον , τον νεαρό άνδρα στον οποίο έδωσε οδηγίες να σφάξει ένα νεαρό μοσχάρι και να το προετοιμάσει για το γεύμα. Γένεση 18:6,7

Ο Αβραάμ έδειξε ένα βαθμό ενθουσιασμού για την επίσκεψη των τριών ανδρών, καθώς η περιγραφή αναφέρει ότι «έτρεξε προς το κοπάδι» και επέλεξε προσωπικά ένα μοσχάρι που ήξερε ότι θα ήταν τρυφερό για φαγητό. Οι επισκέψεις του Κυρίου μέσω των εξουσιοδοτημένων αγγελιοφόρων Του δεν ήταν κάτι καινούργιο για τον Αβραάμ. Ενώ ο Απόστολος Παύλος εξηγεί ότι «φιλοξένησε αγγέλους χωρίς να το γνωρίζει», είναι πολύ πιθανό να αντιλήφθηκε αυτούς τους τρεις άνδρες ως κάτι περισσότερο από αυτό που αποκάλυπταν. Σε κάθε περίπτωση, αποδείχθηκε ευγενικός και φιλόξενος οικοδεσπότης, και η Σάρα φαίνεται να συνεργάστηκε πρόθυμα μαζί του.

Το μήνυμα προς τη Σάρα

Ο Αβραάμ στεκόταν όρθιος ενώ οι καλεσμένοι του έτρωγαν, αναλαμβάνοντας έτσι το ρόλο του υπηρέτη (Γένεση 18:8). Καθώς έτρωγαν, οι τρεις άνδρες

ρώτησαν για την τύχη της Σάρα. Αν και η Σάρα είχε βοηθήσει στην προετοιμασία του γεύματος, μέχρι εκείνη τη στιγμή είχε προφανώς κρατήσει τον εαυτό της μακριά από τα βλέμματα. Τότε ο εκπρόσωπος αυτών των επισκεπτών είπε στον Αβραάμ: «Σίγουρα θα επιστρέψω σε σένα σύμφωνα με τον χρόνο της ζωής· και, ιδού, η γυναίκα σου η Σάρα θα αποκτήσει γιο». στίχος 10

Προφανώς η σκηνή δεν ήταν μακριά από το σημείο όπου έτρωγαν οι άνδρες, διότι η Σάρα άκουσε αυτή την ανακοίνωση και «γέλασε μέσα της», ή, όπως θα λέγαμε, «γέλασε στον εαυτό της». Ωστόσο, ο άγγελος ήξερε ότι είχε γελάσει, και όταν αναφέρθηκε σε αυτό αργότερα, η Σάρα το αρνήθηκε, αλλά ο άγγελος είπε: «Όχι, αλλά γέλασες». εδάφια 12-15

«Είναι κάτι αδύνατο για τον Κύριο;» Αυτό είναι το πρακτικό δίδαγμα της ιστορίας για εμάς. Αυτό έχει μεγάλη σημασία όσον αφορά την υλοποίηση του σχεδίου του Θεού. Ίσως ένας λόγος για τον οποίο ο Κύριος επέτρεψε στον Αβραάμ και τη Σάρα να γίνουν τόσο γέροι πριν γεννηθεί ο Ισαάκ ήταν ακριβώς για να δείξει ότι ήταν Εκείνος, και όχι αυτοί, που ήταν υπεύθυνος για την εκπλήρωση όλων των υποσχέσεών Του.

Η εκκλησιαστική κοινότητα σήμερα, και για αιώνες στο παρελθόν, έχει λανθασμένα φανταστεί ότι η επιτυχία των σκοπών του Θεού στη γη εξαρτάται από τις προσπάθειες του ανθρώπου. Όλοι πρέπει να χαιρόμαστε που δεν είναι έτσι, και ότι το σχέδιό Του να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης μέσω του σπέρματος του Αβραάμ είναι βέβαιο ότι θα εκπληρωθεί. Είναι βέβαιο, παρά όλες τις περιστάσεις που φαίνεται να δείχνουν το αντίθετο.

Είναι μια «ελπίδα που έχουμε ως άγκυρα της ψυχής, σίγουρη και σταθερή». Εβραίους 6:19

Ο Θεός δοκιμάζει τον Αβραάμ

Ο Κύριος εμπιστεύεται στους δούλους Του θέματα που αφορούν τους ίδιους και εκείνους για τους οποίους ενδιαφέρονται ιδιαίτερα. Σε γενικές γραμμές, ο λαός του Θεού που έχει φωτιστεί από την αλήθεια θα πρέπει να ενδιαφέρεται για όλη την ανθρωπότητα. Θα πρέπει να έχει το πνεύμα του Αβραάμ και να εκδηλώνει ενθουσιασμό για το σχέδιο του Θεού — το σχέδιο σύμφωνα με το οποίο, μέσω του σπέρματος του Αβραάμ, όλες οι οικογένειες της γης θα ευλογηθούν.

Ο Κύριος είχε αποφασίσει να καταστρέψει τη Σόδομα λόγω της βαριάς ανομίας της πόλης. Ωστόσο, εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία για να δοκιμάσει το ενδιαφέρον του Αβραάμ για τους κατοίκους της πόλης, και ειδικότερα τη μέριμνά του για τους δικούς του συγγενείς — τον Λωτ και την οικογένειά του, που κατοικούσαν εκεί. «Θα κρύψω από τον Αβραάμ», ρώτησε ο Κύριος, «αυτό που πρόκειται να κάνω; Δεδομένου ότι ο Αβραάμ σίγουρα θα γίνει ένας μεγάλος και ισχυρός λαός, και όλα τα έθνη της γης θα ευλογηθούν μέσω αυτού;» Γένεση 18:17,18

Σε αυτό το απόσπασμα μας δίνεται ένα ενδιαφέρον παράδειγμα για το πώς ο Θεός λαμβάνει υπόψη τις πνευματικές περιορισμένες δυνατότητες των δούλων Του, ώστε να μπορούν να κατανοήσουν την άποψή Του. Παραφράζοντας τη δήλωση του Θεού προς τον Αβραάμ, αυτό υπονοεί ότι είχε ακούσει μια αναφορά ότι οι κάτοικοι της Σόδομα και της Γόμορρα ήταν πολύ ασεβείς, οπότε είχε κατέβει για να το

διερευνήσει. Αν ήταν τόσο ασεβείς όσο έδειχνε η αναφορά, σίγουρα θα τους κατέστρεφε. Στην πραγματικότητα, φυσικά, ο Δημιουργός του σύμπαντος και ο Θεός του ουρανού και της γης δεν χρειαζόταν να επισκεφθεί προσωπικά τη γη για να λάβει τις πληροφορίες που χρειαζόταν. Αυτός ήταν απλώς ο τρόπος του να μιλήσει στο επίπεδο κατανόησης του Αβραάμ.

Ο Αβραάμ μεσολαβεί

Ο Αβραάμ προφανώς αντιλήφθηκε ότι ο Κύριος είχε στο μυαλό Του την πιθανή καταστροφή της Σόδομα και της Γόμορρα. Παρακάλεσε θερμά τον Κύριο να σώσει την πόλη, ειδικά αν αποδεικνυόταν ότι υπήρχαν μερικές δίκαιες ψυχές εκεί. Ο Αβραάμ ρώτησε αρχικά αν η πόλη θα γλιτώσει αν βρεθούν πενήντα δίκαιες ψυχές. Όταν συνέχισε να μειώνει τον αριθμό, είναι πιθανό να είχε στο μυαλό του τον Λωτ και την οικογένειά του. Γένεση 18:23-32

Ο Κύριος έδειξε τόσο την υπομονή Του προς τον Αβραάμ όσο και την προθυμία Του να δείξει έλεος, ικανοποιώντας την παράκλησή του, ακόμη και καθώς εκείνος συνέχιζε να μειώνει τον αριθμό. Όπως αποδείχθηκε, δεν υπήρχαν ούτε οι απαιτούμενοι δέκα δίκαιοι, οπότε οι πόλεις καταστράφηκαν. Γένεση 19:24,25

Αυτό θέτει ένα σημαντικό ζήτημα εν όψει της υπόσχεσης του Θεού να ευλογήσει όλα τα έθνη της γης. Ο Ιησούς υποδεικνύει ότι δεν καταβλήθηκε καμία προσπάθεια για να επιτευχθεί η μετάνοια της Σόδομα και της Γόμορρα. Αν είχε γίνει, εξήγησε ο Ιησούς, θα είχαν παραμείνει και δεν θα είχαν καταστραφεί. (Ματθαίος 11:23,24). Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι ο Ιησούς εξήγησε επίσης

ότι κατά την περίοδο της ημέρας της κρίσης στο βασίλειο, θα τους δοθεί η ευκαιρία να μετανοήσουν, να αλλάξουν τον τρόπο ζωής τους και να κερδίσουν ζωή. Έτσι, βλέπουμε ένα σαφές παράδειγμα του γεγονότος ότι, μαζί με τον υπόλοιπο κόσμο, θα τους θυμόμαστε, σύμφωνα με την υπόσχεση που δόθηκε στον Αβραάμ ότι μέσω του σπέρματός του θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης. Πόσο ανυπομονούμε για την σύντομη εκπλήρωση αυτής και όλων των υποσχέσεων του Θεού για το ανθρώπινο δημιούργημά Του!